

merne, naar jeg her udtaler, som jeg ogsaa tidligere har udtalt til Hans Majestæt, at vi alle have følt stor Glæde ved Meddelelsen om den stedfundne Helbredelse for den langvarige Sygdom.

I Skrivelse af Gaars Dato meddele Indenrigsministeren og Ministeren for Handel og Søfart, at de i Folketinget have fremsat:

Forslag til Lov, hvorved Herning Kommune oprettes til Købstad.

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 103 af 14. April 1893, jfr. Lovene Nr. 55 af 5. April 1902 og Nr. 192 af 18. November 1904 om Begunstigelser for en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 113 af 14. Maj 1909 om Lønninger ved Justervæsenet.

Forslag til Lov om Sikring af det fra Ringkøbing Fjord aabnede Udløb ved Hvide Sande m. m.

Med Skrivelser af 23. d. M. oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling og

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Tuberkuløsens Bekæmpelse

i den Form, hvori disse Lovforslag ere vedtagne af Folketinget, med Anmodning om, at de maa blive Landstinget forelagte. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte.

Da Ministeren for Handel og Søfart ikke i Øjeblikket kan være til Stede, skal jeg foreløbig forbigaa den første Sag paa Dagsordenen.

Man gik saa til den anden Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 123 om Diplomati- og Konsulatvæsen af 27. Maj 1908.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 813).

Sagen sattes under Forhandling.

Udenrigsministeren (Ahlefeldt-Laurvig): Den første Del af det Lovforslag, jeg herved skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, angaar Oprettelsen af en selvstændig Gesandtskabspost for Kina og Japan. Den Ordning, vi hidtil have

haft med Hensyn til Diplomatiets i Østen, har været den, at Rusland har paataget sig vor diplomatiske Repræsentation i Kina og Holland i Japan; og begge Lande have vi kun Grund til at være taknemmelige for den Velvillie, de stadig have vist os. Da Kommissionen var nedsat til Omordningen af Udenrigsministeriet, havde man selvfølgelig sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, men man veg den Gang tilbage for at foreslaa Oprettelsen af et selvstændigt Gesandtskab. Det var særlig paa Grund af de dermed forbundne Udgifter, som i det Øjeblik vilde være meget store, da alle Gesandtskaber saa nær efter Bokseropstanden vare nødte til at have Gesandtskabsvagter til Beskyttelse af Personalet. Man valgte derfor en anden Ordning, nemlig den, at tilbyde det russiske Gesandtskab en dansk Legationssekretær, en Ordning, som ganske vist var ret ukendt i Diplomatiets Historie, og som man jo ogsaa den Gang var klar over langt fra var ideel; men man mente altsaa, det var et Forsøg værd. Nu have imidlertid Forholdene udviklet sig i Østasien betydeligt hurtigere, end man havde ventet, og de forskellige Landes Stilling er ogsaa undergaaet en vis Forandring, siden Japan førte sin Krig med Rusland. Der er derfor kommet Henvendelse til Udenrigsministeriet baade fra de Danske i Østen og, meget indtrængende, fra den russiske Gesandt i Kina, om at det for Danmark vilde være heldigere, hvis man i Stedet for den nuværende Ordning kunde naa til at faa et selvstændigt Gesandtskab; og særlig have de to store Selskaber Store Nordiske og Østasiatisk Kompagni indtrængende henstillet til Udenrigsministeriet, om man ikke kunde faa en selvstændig Repræsentation, idet de mene, at den Fordel, som vi netop ved vor Stilling som lille neutralt Land kunde faaovre i Kina og Japan, derved vil komme os til gode i en ganske anderledes Grad, end det nu er Tilfældet. Jeg har imidlertid været ret betænkelig ved at indbringe et Lovforslag i denne Retning, idet jeg ærlig talt ikke mente, der var saa stor Udsigt til saa nær efter, at Diplomati-loven var kommen i Orden, at faa de dertil nødvendige Pengemidler bevilgede, skønt der ikke vilde behøves saa store Beløb, som den Gang Kommissionen sad, særlig fordi det ikke længer er nødvendigt at have en Gesandtskabsvagt. Men de to Selskaber erklærede sig beredte til selv at skaffe os ud over denne Vanskelighed ved af egne Midler at udrede Udgiften til Gesandten, idet de have til-